

KARTA OPISU PRZEDMIOTU - SYLABUS

Nazwa przedmiotu

Matematyka Stosowana

Przedmiot

Kierunek studiów

Budownictwo

Studia w zakresie (specjalność)

Poziom studiów

drugiego stopnia

Forma studiów

niestacjonarne

Rok/semestr

1/1

Profil studiów

ogólnoakademicki

Język oferowanego przedmiotu

polski

Wymagalność

obligatoryjny

Liczba godzin

Wykład

18

Ćwiczenia

10

Liczba punktów ECTS

3

Laboratoria

Projekty/seminaria

Inne (np. online)

Wykładowcy

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

dr Jan Milewski email:

jan.milewski@put.poznan.pl tel. 616652346

Wydział Automatyki, Robotyki i Elektrotechniki

ul. Piotrowo 3A 60-965 Poznań

Odpowiedzialny za przedmiot/wykładowca:

Wymagania wstępne

Wiedza: Student posiada wiedzę z matematyki na poziomie I-stopnia (w zakresie algebry oraz analizy matematycznej dotyczącej liczb zespolonych, macierzy, ciągów, szeregów liczbowych i potęgowych, pochodnych zwyczajnych i cząstkowych, całek, równań różniczkowych zwyczajnych) – [K1_W01]

Umiejętności: Student potrafi wykonywać działania algebraiczne na liczbach zespolonych i macierzach, obliczać pochodne i całki, rozwiązywać równania różniczkowe zwyczajne pierwszego i drugiego rzędu -- [K1_U10]

Kompetencje społeczne: Student rozumie potrzebę ciągłego podnoszenia kompetencji (językowych, zawodowych i społecznych) oraz zna ważność metod matematyki wyższej w opisie zagadnień inżyniersko-technicznych. Potrafi samodzielnie wyszukiwać informacje w literaturze.

Cel przedmiotu

Zrozumienie podstawowych pojęć matematyki wyższej i stosowania jej w fizyce, mechanice i technice.

Przedmiotowe efekty uczenia się

Wiedza

Student ma poszerzoną wiedzę w ramach wybranych zagadnień matematyki stosowanej do modelowania zagadnień w dziedzinie budownictwa i innych nauk technicznych – [K2_W01].

Umiejętności

1. Student potrafi wykorzystać poznane metody i modele matematyczne (w razie potrzeby odpowiednio je modyfikując) do analizy i projektowania konstrukcji budowlanych – [K2_U06]
2. Student ma umiejętność samokształcenia się z użyciem nowoczesnych narzędzi dydaktycznych – [K2_U06]

Kompetencje społeczne

Student ma świadomość ważności metod matematyki wyższej w opisie zagadnień fizycznych i technicznych oraz odpowiedzialności za podejmowane decyzje.

Metody weryfikacji efektów uczenia się i kryteria oceny

Efekty uczenia się przedstawione wyżej weryfikowane są w następujący sposób:

Wykłady: krótki test pisemny (zaliczenie) dotyczący głównie teoretycznej części przedmiotu i zdolności do jej wykorzystania w zagadnieniach praktycznych; prezentacja multimedialna.

Ćwiczenia: ocena pisemnych sprawdzianów w semestrze i bezpośrednia aktywność podczas zajęć.

Możliwość uzyskiwania dodatkowych punktów związanych z aktywnością podczas zajęć.

Treści programowe

I. Elementy algebry liniowej.

1. Definicja przestrzeni liniowej, wektory liniowo niezależne, baza przestrzeni liniowej.
2. Definicja macierzy odwzorowania liniowego, operacje na macierzach dodawanie i mnożenie macierzy.

3. Wyznacznik macierzy kwadratowej, macierze osobliwe i nieosobliwe.

4. Zagadnienie własne macierzy.

5. Dzielniki zera.

4. Elementy rachunku wektorowego w przestrzeni trójwymiarowej. Definicja iloczynu skalarnego, wektorowego i mieszanego. Podstawowe tożsamości rachunku wektorowego, podwójny iloczyn wektorowy.

5. Odwzorowania wieloliniowe, przestrzeń dualna i tensory rangi k .

6. Tensory symetryczne i antysymetryczne.

7. Transformacje liniowe układów współrzędnych.

II. Szeregi funkcyjne, funkcje specjalne, transformacje całkowe

1. Szeregi potęgowe rzeczywiste i zespolone. Związek funkcji wykładniczych z trygonometrycznymi oraz logarytmicznych z kołowymi.

2. Funkcje specjalne: funkcje Gamma i Beta Eulera, funkcje Bessela.

3. Szeregi Fouriera postać trygonometryczne i wykładnicza.

4. Transformacja całkowa Fouriera.

5. Transformacja całkowa Laplace'a.

III. Równania różniczkowe cząstkowe.

1. Definicja równania różniczkowego cząstkowego. Równanie różniczkowe cząstkowe liniowe rzędu pierwszego jednorodne i niejednorodne, rozwiązanie ogólne.

2. Równania różniczkowe cząstkowe liniowe rzędu drugiego, hiperboliczne, paraboliczne i eliptyczne, postać kanoniczna.

3. Równanie charakterystyk i zastosowania.

4. Zastosowania w fizyce i technice.

IV. Rachunek wariacyjny.

1. Podstawowe zagadnienie rachunku wariacyjnego.

2. Warunek konieczny minimum funkcjonału – równanie Eulera-Lagrange'a.

3. Rozwiązania pewnych wybranych klasycznych problemów.

Metody dydaktyczne

1. Wykłady:

- wykład prowadzony w sposób interaktywny z formułowaniem pytań do grupy studentów lub do wskazywanych konkretnych studentów,
- wykorzystanie częściowo prezentacji multimedialnej (np. przykłady, zdjęcia, animacje),
- teoria przedstawiana w powiązaniu z aktualną wiedzą studentów,
- przedstawianie nowego tematu poprzedzone przypomnieniem treści powiązanych, znanych studentom z innych przedmiotów,
- uwzględnianie różnych aspektów przedstawianych zagadnień (ekonomicznych, ekologicznych, społecznych),
- uwzględnia się aktywność studentów w czasie zajęć przy wystawianiu oceny końcowej.

2. Ćwiczenia:

- rozwiązywanie przykładowych zadań na tablicy,
- inicjowanie dyskusji nad rozwiązaniami,
- zadania do domu / zadania dodatkowe.

Literatura

Podstawowa

1. I. Foltyńska, Z. Ratajczak, Z. Szafranski: Matematyka dla studentów uczelni technicznych, cz.1, cz.2, cz.3, Wydawnictwo Politechniki Poznańskiej, Poznań 2004.
2. F. Leja, Rachunek różniczkowy i całkowy, PWN Warszawa 2020.
3. D. Bobrowski, J. Mikołajski, J. Morchało, Równania różniczkowe cząstkowe, Wydawnictwo PP, Poznań 1995.
4. W. Kryszicki, L. Włodarski, Analiza matematyczna w zadaniach, PWN, Warszawa 1974.

Uzupełniająca

Bilans nakładu pracy przeciętnego studenta

	Godzin	ECTS
łączy nakład pracy	83	3
Zajęcia wymagające bezpośredniego kontaktu z nauczycielem	28	1
Praca własna studenta (studia literaturowe, przygotowanie do zajęć laboratoryjnych/ćwiczeń, przygotowanie do kolokwium/egzaminu, wykonanie projektu) ¹	55	2

1 niepotrzebne skreślić lub dopisać inne czynności

